

Tim, že se nabyvatel hypoteky nepřesvědčil z knih o hypotečním dluhu, nepomíjí osobní dluh posavadního držitele a nepřechází na nabyvatele.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4193.

(Rozh. ze dne 30. září 1924, Rv. II. 370—24.)

Předpisu § 452 obč. zák. není vyhověno, označen-li předmět, nedopouštějící odevzdání z ruky do ruky, nápisem francouzským, stalo-li se tak v Kolíně. Zástavní právo tu nevznikne.

Uveřejněno: Právník 1925, str. 443.

Odevzdání listiny, prokazující zastavení, nestačí zpravidla k symbolickému odevzdání zastavených věcí. Připevnění známek není pouhou opatrností, nýbrž podmínkou vzniku zástavního práva, nestalo-li se odevzdání žádným znamením jiným a to nejen v poměru k třetím osobám, nýbrž i v poměru k zastaviteli.

Úpadková podstata není tímž právním podnětem jako úpadek.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4181.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, Rv. II. 440—24.)

Vykonavatel poslední vůle nemá vlivu na zjištění pozůstalostního jmění v pozůstalostním řízení (inventurou). Ani odkazovníku nepřísluší v zásadě účast při řízení inventáře.

Vykonavatel poslední vůle nemůže učiniti návrh na oddělení pozůstalosti dle § 812 obč. zák.

Ku oddělení pozůstalosti ve smyslu § 812 obč. zák. nestačí, že dědici jsou největšími dlužníky pozůstalosti a že spravují pozůstalost neobezřetně.

Okolnost, že pozůstalostní jmění nevystačí ku krytí všech odkazů, není na závadu, by pozůstalost nebyla odevzdána dědicům.

Potvrzení ohledně knihovního převodu odkázané nemovitosti (§ 178 nesp. řiz.) lze vydati teprve po odevzdání pozůstalosti.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4179.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R I. 278—24.)

Byla-li komu povolena zápůjčka s ujednáním, že mu vyplacena bude v dluhopisech moučně půjčky počítané v ceně nominální, při čemž se vypůjčitel zřekl námitky nevyplacené valuty, nemůže se na zápůjčitel domáhati zrušení smlouvy o zápůjčku a zástavního práva pro ni zřízeného jen ohledně částky, rovnající se diferenci kursu dluhopisů s jejich nominální cenou, poněvadž pro nicotnost lze zrušiti jen smlouvu celou.

Uveřejněno: Česká advokacie 1925, č. 452.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Rv. I. 267—25.)

Dala-li při bezdůvodném odporu otcově proti dceřině sňatku věno a výbavu sňatek uzavírající dceři matka sama, může tato podle § 1042 obč. zák. polovici vynaložené sumy požadovati náhradou na manželi svém (otci nevěstině).

Uveřejněno: Soudcovské listy 1925, č. 561.

(Rozh. ze dne 11. února 1925, Rv. I. 1884—24.)

Vlastník domu ručí za poranění způsobené pádem zvětralé cihly z římsy domovní.

Uveřejněno: Juristenzeitung, 1925, čís. 518.

(Rozh. ze dne 17. března 1925, Rv. I. 241—25.)

Firemní dodatek »doktor« lze připustiti jen tehdy, nabyvali ho osoba, jejíž jméno jest součástíkou firmy, na některé tuzemské vysoké škole, neb byl-li její titul doktorský, dosažený v cizině, nostrifikován.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4203.

(Rozh. ze dne 1. října 1924 R. I. 790—24.)

Společenstva výdělková a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4273.

(Rozh. ze dne 15. října 1924. Rv. I. 1071—24.)

Jednatel tuzemské společnosti s r. o. nemůže býti, kdo bydlí v cizině, třeba se přechodně zdržoval v tuzemsku.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4204.

(Rozh. ze dne 1. října 1924, R. I. 793—24.)

Přijali-li jednatelé společnosti s ručením omezeným směnkou na tuto společnost vydanou, svými podpisy za tuto společnost, ačkoli táž, nejsou ještě protokolována, právně neexistuje, ručí osobně a sice směnečně každému směnečnému věřiteli, na kterého směnka indosací přešla, nikoli jen svému kontrahentu obecnoprávně.

Uveřejněno: Česká advokacie, 1925 č. 450.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Rv. I. 493—25.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu

ve věcech občanských.

Čís. 3484. V místech, kde nejsou nejméně dva advokáti, může i zmocněnec neadvokát (tedy i notář) podati odvolání do protokolu. (Rozh. ze dne 12. února 1924, R I 91/24.)

Čís. 3487. Třebas se při dobrovolném, před vydáním rozlukového zákona povoleném rozvodu manželství, jež bylo napotom rozloučeno, vzdala manželka veškerých nároků proti mužovi, jmenovitě též nároku na slušnou výživu, může se za podmínek § 19 rozl. zák. domáhati výživného. (Rozh. ze dne 12. února 1924, Rv I 1518/23.)

Čís. 3488. K uplaňování nároku podle § 1042 obč. zák. jest oprávněn i ten, kdo učinil za druhého náklad pro sebe.

Nárok manželky proti manželi na placení výživného, které jí tento zcela nebo z části bezprávně odpirá, není o sobě vyloučen tím, že sdílí s manželem nadále manželské společenství. (Rozh. ze dne 12. února 1924, Rv I. 1627/23.)

Čís. 3493. Bylo-li výživné, stanovené původně rozsudkem, po té upraveno v řízení nesporném, jest i další úpravu provést v řízení nesporném. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R I 85/24.)

Čís. 3501. Třebas nesvéprávný před schválením smlouvy podle § 865 obč. zák. byl zemřel, jest na jeho zákonném zástupci (otcovském opatrovníku) i soudu, by jednání přivedl ke konci. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R II 45/24.)

Čís. 3502. Výdělková daň požívá za ostatních podmínek zákonného zástavního práva na celé nemovitosti, i když poplatník jest vlastníkem jen její ideální části. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R II 51/24.)

Čís. 3505. Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.)

Podmínkou rozluky manželství pro nepřekonatelný odpor, bez ohledu na to, zdali jde o žalobu či žádost, jest souhlas druhého manžela a to zejména i v případech § 18 zákona, leč by od rozvodu uplynula tři léta a šlo o manželství, rozvedené před působností zákona. (Rozh. ze dne 19. února 1924, R I 119/24.)

Čís. 3508. Překupní právo lze ujednati i při jiné smlouvě, než kupní, ba i jako samostatnou smlouvu. Propůjčení předkupního práva nenáleží ke správě jmění a vyžaduje, jde-li o nemovitost náležející do pozůstalosti, schválení soudu pozůstalostního. (Rozh. ze dne 19. února 1924, Rv I 1739/23.)

»Dr. L.«

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu

ve věcech finančních.

Společenské smlouvy — disoluce. Při posouzení, zda-li při rozdělení společného jmění jednotlivý podílník nabývá právě jen tolik či více, než odpovídá hodnotě jeho podílu na společném jmění (§ 8 zákona, č. 74/1901), dlužno za platnosti zákona č. 31/1920 přihlížeti k hodnotě podílu dotyčného společníka na souhrnu majetkových objektů, tvořících společné jmění, bez ohledu na to, zdali, po případě do jaké míry hodnota tohoto společného jmění jest vyčerpána pasivou na něm vázajícími. (Nález ze dne 31. ledna 1925, č. 17.859/24.)

Postupy. Převezme-li postoupený dlužník v postupní listině závazek, vykazovati novému věřiteli zaplacení splatných daní, úroků a splátek z pohledávek předcházejících postoupené pohledávce a pod., se sankcí okamžité výpovědi postoupené pohledávky, jest to jen změnou doby splatnosti ve smyslu § 35, věta 2., popl. zákona. (Nález ze dne 26. ledna 1925, č. 4839/24.)

II. Rozhodnutí uveřejněná ve sbírce pořádané presidentem nejvyššího správního soudu a redigované senátním presidentem Drem Bohuslavem.

Č. 1632. Poplatky dědické: I. Průkaz pozůstalostních dluhů. — II. Z částky pozůstalosti připadlé dědičce vzdáním se odkazu odkazovníci platiti jest poplatek vyšší dle poměru odkazovnice k zůstaviteli. (Nález ze 2. ledna 1924 č. 22.427/23.)

Č. 1634. Poplatek nemovitostní: I. Povinnost převodním poplatkem zakládá již nabytí titulu práva vlastnického bez ohledu byla-li smlouva splněna. — II. I placení kupní ceny do určité doby může býti suspensivní podmínkou platnosti smlouvy. (Nález ze dne 4. ledna 1924 č. 22.382/23.)

Č. 1635. Řízení ve věcech finančních. Straně tvrdící včasnost poplatkového rekursu, má býti dána příležitost ke průkazu, že rekurs podala včas doporučeně na poštu. (Nález ze 4. ledna 1924 č. 22.384/23.)